

музикитѣ свирятъ. Народътъ, гологлавъ, вдига калпаци и фесове нагоре, вика съ все гърло „ура“ и се тълпи напредъ, по-добре да види новия „князь“. Всички пѣятъ: „Шуми Марица... маршъ-маршъ съ генерала нашъ“...

Алеко Богориди не билъ момче, като князь Александъръ Батенбергъ, а мжжъ зрѣлъ, сериозенъ и мждъръ. Облѣченъ въ нова военна униформа, добре вчесанъ, съ хубава брада, съ коприненъ поясъ презъ рамо и сабя на бедро, Алеко се качва въ каляската, обиколенъ отъ българска конница и отъ пехотни войски, тържествено минава по главната улица и слиза въ църквата св. Богородица на молебень; оттамъ право при моста на Марица и влиза въ двореца (днесъ съборенъ).

Върху двореца се развѣватъ две знамена: едно турско съ полумесець и едно българско.

Всички се чудятъ, защо знамената сж две. Обяснява се, че едното е въ честь на султана, защото земята се брои още негова, а другото е знакъ на българския народъ, който населява Източна Румелия.

Ала намѣрили се гърци и турци, които казвали, че въ Източна Румелия не българитѣ, а турцитѣ и гърцитѣ сж по-много. За да се узнае истината, Алеко Богороди заповѣдалъ да стане преброяване на цѣлото население. Това се извършило и истината излѣзла наяве: въ цѣла Румелия имало: 573,231 българи; 174,759 турци; 42,516 гърци; 19,524 цигани; 4,177 евреи; 1,306 арменци — всичко 815,513 човѣка.

Като видѣли това, турци и гърци млъкнали. Успокоенъ, Алеко Богориди свикалъ Народното събрание, назначилъ министри, а именно: *Гаврилъ Кръстевичъ* — секретаръ и министъръ на Вжтрешнитѣ работи, 2) *Тодоръ Кесяковъ* — министъръ на Правосъдието, 3) нѣмецътъ *Шмитъ* — на Финанситѣ, 4) *д-ръ Т. Вълковичъ* — на Земеделѣието и 5) *Якимъ Груевъ* на Народното просвѣщение. Освенъ тѣхъ Алеко назначилъ за началникъ на милицията чужденецъ, генералъ *Виталисъ*.